

KATARINA BOIJER

Iltauuhka Dharavin slummissa. Mumbai, Intia.

Katuvinä ja mainosfilmejä Nanjing Roadilla. Shanghai, Kiina.

Rauhaa rakastava aktivisti

Brittiläinen Adam Hinton aloitti valokuvaamisen 12-vuotiaana isältään lahjaksi saamallaan järjestelmäkameralla. Harrastuksensa kautta hän löysi uuden tavan katsoa maailmaa ja dokumentoida itselleen tärkeitä asioita.

1980-luvulla Adam opiskeli valokuvajournalismia, ja vuonna 1991 hän voitti Observer-lehden arvostetun Vuoden nuori kuvajournalisti-palkinnon. Sen jälkeen hän onkin komeillut monilla palkintolistoilla. Hän on myös innokas luennoitsija sekä haluttu mainoskuvaaja, jonka asiakkaisiin kuuluvat mm. British Airways, Nike, Manfrotto ja Toyota.

Adam Hintonin valokuvia on ollut esillä monissa näyttelyissä. Viimeksi hänen töitään on ollut mahdollisuus käydä katsomassa Lontoon Art Fair Photo 50:ssä.

Kuvajournalismi on Hintonille tärkeä työkalu, kansainvälisen sanattoman kommunikoinnin väline.

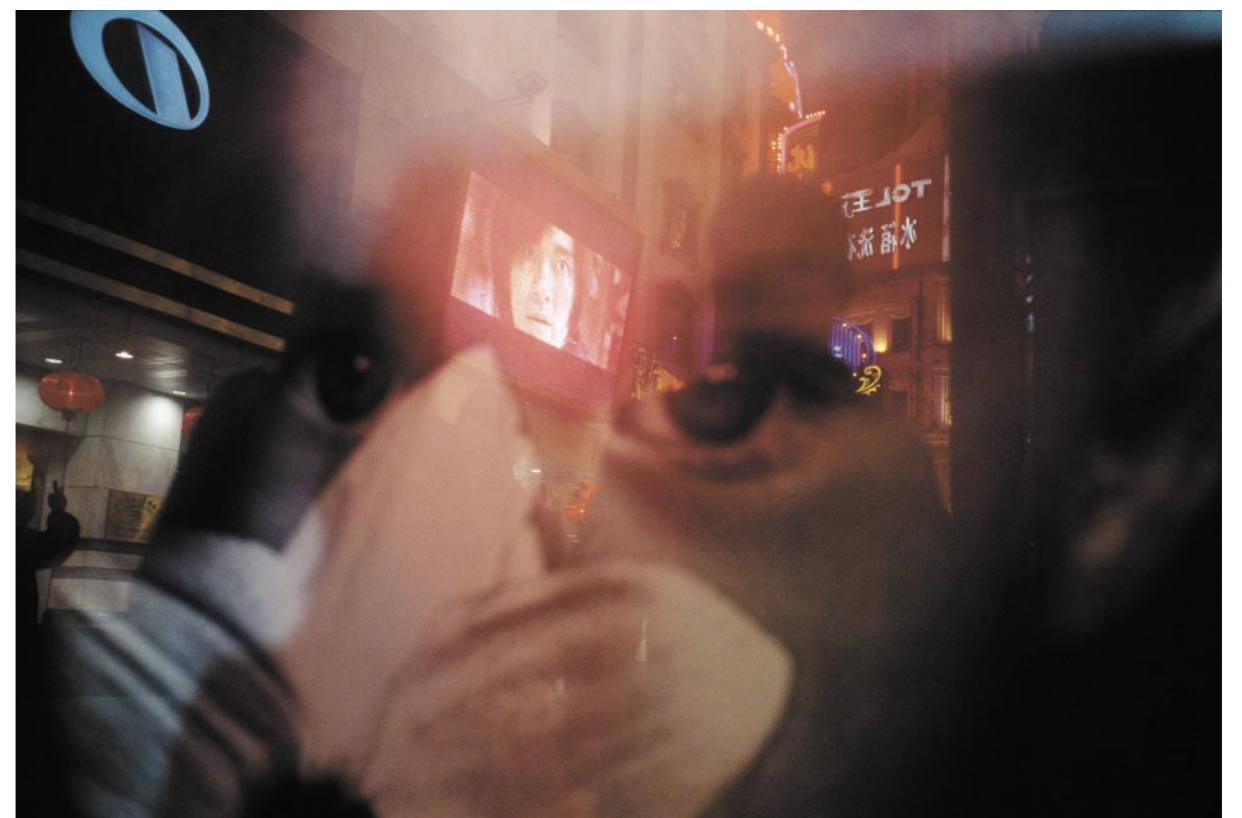
HYVYYDESTÄ KUMPUAVA VOIMA

Adam Hinton on aina ollut poliittisesti aktiivinen. Nuoruudessaan hän kuvasi monia rotusyrjinnän ja ydinvoiman vastaisia mielenosoituksia. Myös Britannian kaivosmiesten lakko on ollut hänen sydäntään lähellä.

Mellakoivien kaivosmiesten vastarinta kukistettiin lopulta Margaret Thatcherin käskystä. Kaivosten sulkeminen vei toimeentulon tuhansilta miehiltä. Pienissä kaivoskylissä haavat eivät ole vielä parantuneet ja rikkureita halveksitaan edelleen.

– Toivon, että valokuvani näyttävät palan siitä maailmasta, jossa me elämme, ja sen, kuinka jokainen pienikin tapahtuma vaikuttaa asioihin. Mitään ei tapahdu ilman vastareaktiota, Adam kertoo.

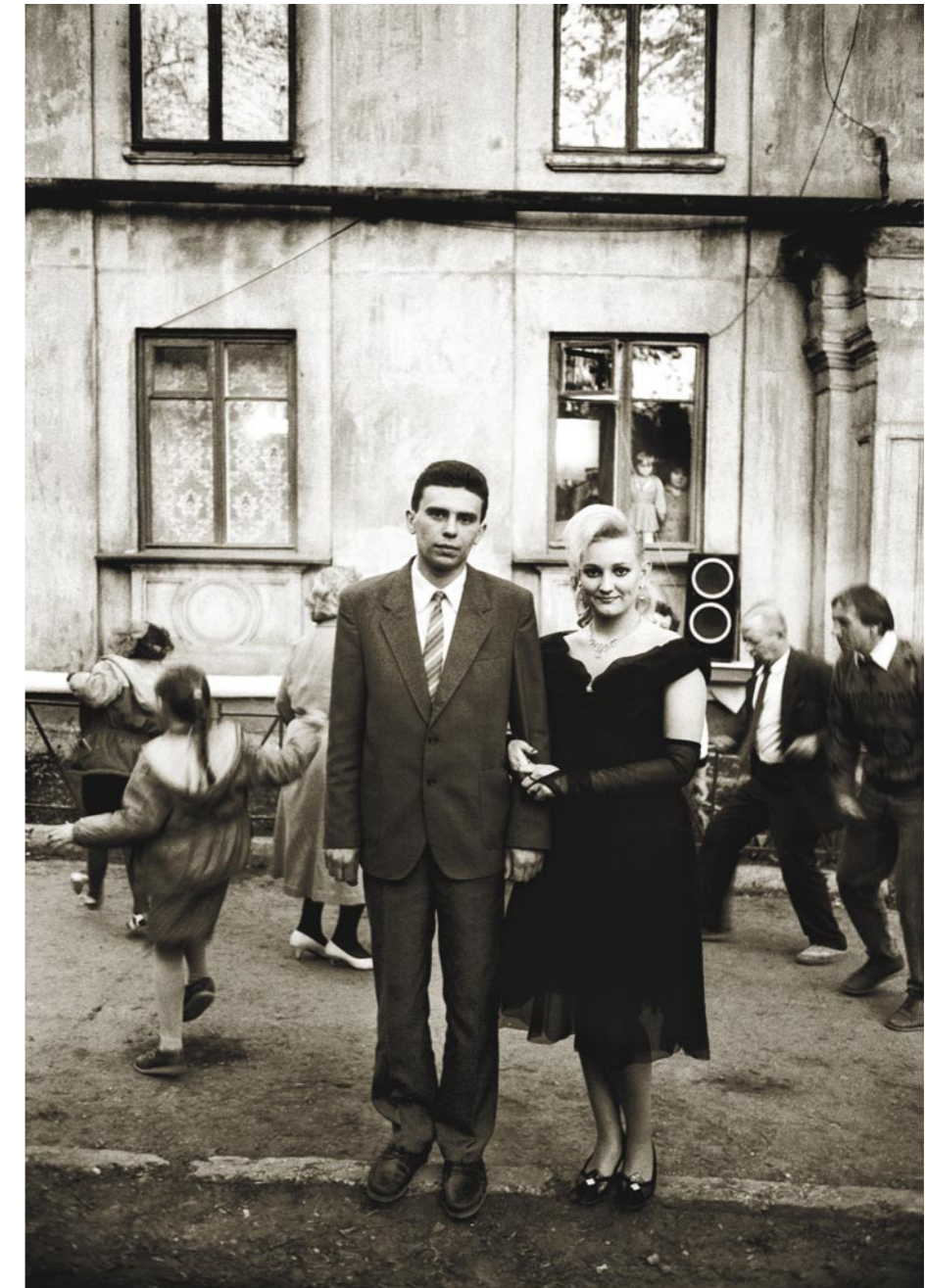
– Uskon ihmisten hyvyyteen. Kaikkialla, missä olen matkustanut, ihmiset ovat olleet ystävällisiä ja toivottaneet minut tervetulleeksi. Jopa synkeissä tilanteissa kuvaan yleensä positiivista puolta, sitä miten ihmiset auttavat toisiaan hädän keskellä. Maailman väkivaltaisimmassakin kaupungeissa piilee uskomaton

Perhe istuu autossa lämmittelemässä uutena vuotena. Donetsk, Ukraina, 1992.

Terästyöläinen valmistelee romumetallia sulatettavaksi. Donetsk, Ukraina, 1992.

Juhlapäivänä parhaimmissaan. Donetsk, Ukraina.

yhteisön voima. Kun auttaa toista, auttaa myös itseään. Tätä yhteisöllisyyttä ja epäitsekkyyttä haluan kuvata enkä verta tai väkivaltaa.

Hintonin työ on vienyt häntä ympäri maailman. Vaaratilanteeseen hän on joutunut ainostaan Venezuelan Caracasissa.

Caracas on maailman murhatilastojen ykkösen. Väkivaltaisissa slummeissa tapetaan vuosittain 7 700 ihmistä. Adam sai kokea kaupungin verenhimoisuuden, kun hänet ryöstettiin keskellä päivää. Toinen ase osoitti päähän, toinen vatsaan. Siinä tilanteessa ei paljon neuvotella, joten hän luovutti suosiolla kameralaukkinsa.

UKRAINALAISIA UNELMIA

Entinen Neuvostoliitto kiehtoi kovasti Adam Hintonia, koska hän opiskeli valokuvajournalismin ohella maailmanpolitiikkaa. Ukraina-kusarja 1990-luvulta on edelleen yksi hänen

rakkaimmista töistään. Adam halusi tutkia yhteisöjä, jotka elävät parhaansa mukaan yhteiskunnallisen kaaoksen keskellä.

Aluksi Hinton meni Ukrainaan dokumentoimaan hiilikaivosten sulkemisia sekä kaivosmiesten tunnelmia Reportage-lehteen. Samalla hän alkoi kuvata myös kaivosyhteisöjen perheitä.

Projektin aikana Adam asui paikallisen perheen luona. Kielimuurista huolimatta perheestä tuli erittäin läheinen, ja hän kuvasi jopa perheen tyttären häät kuukausia myöhemmin.

– Persoonana olen onneksi helposti lähestyttävä ja sosiaalinen, mikä auttaa paljon. Ihmiset ovat myös luontaisen uteliaita ja tulevat kysymään, mitä minä oikein kuvailen. Sitten alkaakin sadella kutsuja ihmisten kotiin drinkille, Adam naurahtaa.

– Ukrainassa oli mielenkiintoista seurata, miten köyhän ihmisen käy poliittisissa kouke-roissa. Kaikesta kurjuudesta huolimatta ihmi-

Pudongin yömaisema. Shanghai, Kiina, 2006.

Miehet seuraavat katutaiteilijan pidätystä Taipingqiao-puistossa. Shanghai, Kiina, 2007.

Katunäkymiä Dharavin slummista. Mumbai, Intia.

Hökkelikylä Dharavin slummissa. Mumbai, Intia.

Rakennusmiehet töissä Dharavissa. Mumbai, Intia.

sistä löytyi valtavasti arvokkuutta ja toiveikkuutta. Perhe ja ympäröivä yhteisö ovatkin oivallisia kanavia heijastaa muuttuvaa maailmaa ja yhteiskuntaa.

– En halua saarnata. Mutta taustalla häilyy aina huoli, että onko kuvattavillani katto päänsä päälle ja rahaa ruokaan. Miten järjestyy lasten koulutus?

– Kaikesta sekasorrosta löytyy kuitenkin jotakin kaunista ja positiivista. Ehkä olen naiivi, mutta se on minun tapani työskennellä ja kokea maailmaa. Haluan tuoda esille toiveikkuutta sekä ihmisen tulevaisuudenunelmia. Ajatus on, että ihmiset saavat äänensä kuuluville valokuvieni kautta, Adam sanoo.

MAOSTA MAMMONAAN

Sosiaalisen dokumentoinnin maailma on Adammille ollut yleensä mustavalkoinen, mutta nykyään hänen töissään räiskyvät myös värit. Värikylläisyys tulee esille Shanghai-kokoelmassa, jossa kirkuvat neonvalot houkuttelevat nykykiinalaisia ostamaan.

– Kiina on fantastinen paikka, vaikka siellä onkin paljon epäkohtia. Shanghai on hyvä esimerkki siitä, kuinka Kiina on kallistumassa yhä länsimaisempaan suuntaan. Etsin kovasti esimerkiksi muistutuksia Maosta. Mutta en löytänyt mitään! Ei ainuttakaan julistetta, patsasta tai T-paitaa.

– Kiinan yhteiskunta on muuttunut nopeasti. Vanha historiallinen Kiina on katoamassa. Nuori, joka oli parikymppinen kulttuurivallankumouksen aikaan 1960-luvulla, on nykyään kuusikymppinen ja joutuu sopeutumaan kapitalismiin. Nuoruuden idealismi on vaihtunut materian perässä juoksemiseen. Sen huomaa myös kotikaupungissani Lontoossa, jossa kiinalaisia shoppailuturisteja on yhä enemmän.

– Nykysukupolvella on aivan erilainen katsantokanta ympäröivään maailmaan. Ideologian tilalle ovat nousseet raha, ahneus ja materia. Shanghai on täynnä valtavia ostoskeskuk-

sia, jotka tuntuvat nielaisevan ihmisen. Neonvalojen loisteessa asukkaat ovat kuin häviäviä varjoja, ja kapitalismin rumat kasvat kurkkivat jokaisesta näyteikkunasta, Adam kertoo kokemuksiaan ostosparatiiseista.

SLUMMI ILMAN MILJONÄÄRIÄ

Adam Hintonin meneillään oleva projekti on dokumentoida Intian Mumbain jättimäistä Dharavi-slummiä, jossa asuu miljoona ihmistä. Äärimmäisen köyhä slummimetropoli pongahti maailmaan tietoisuuteen Slummiin miljonääri-elokuvasta.

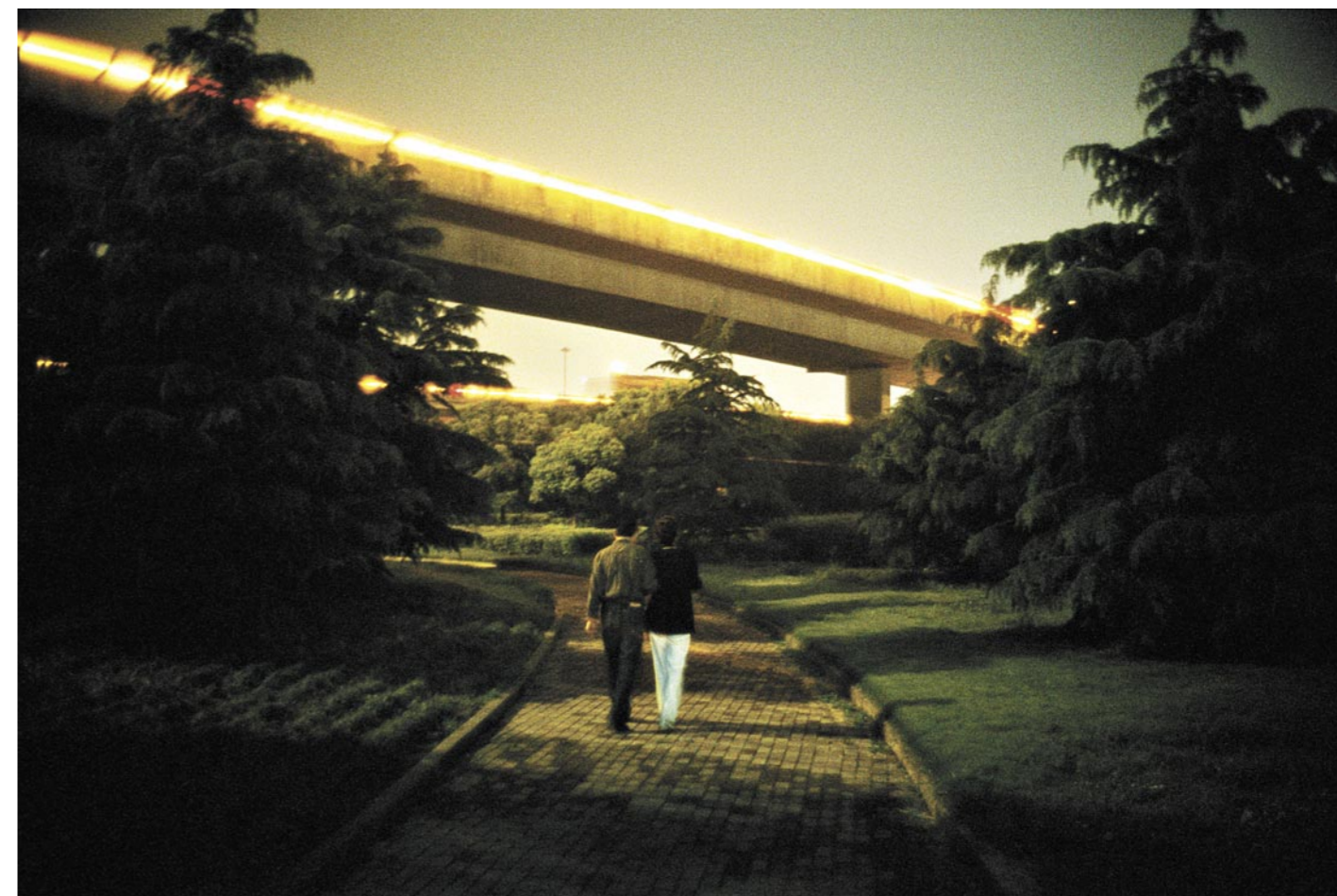
Dharavi on kuin kaupunki kaupungissa. Siellä on ollut suuria ongelmia, koska alueella ei ole kunnon saniteettitiloja tai puhdasta juomavettä. Slummi on ollut varsinainen tautien pesä.

Koko alue on nyt muutoksen kourissa. Dharaviin on suunnitteilla asuntoja, kouluja, puistoja sekä kunnon tiet. Monet paikalliset asukkaat eivät ole innoissaan, koska heille on tulevaisuudessa varattu asuutilaa vain 30 neliömetriä.

Hinton sai apurahan dokumentointiprojektiin National Media Museumilta, jonka kokoelmiin Dharavi-valokuvaessee lopulta päättyy.

Valokuvaamisen ohella Hinton tekee myös videodokumentteja, joihin hänen käyttämänsä Canon 5D Mark II on omiaan. Videointi mahdollistaa ihmisten nopeat haastattelut heti paikan päällä. Valokuvaamisen ohella kameraan tarttuukin paljon liikkuvaa kuvaa. Ainoastaan materiaalin editointi saa Hintonin kärsivällisyyden koetukselle, joten apunaan hänellä on ammattileikkaaja.

Vaikka digitaalisuus on nykypäivää, Adam kuvaa henkilökohtaiset otoksensa edelleen filmille. Hän muistelee kaihoisesti mustavalkopiomiöaikoja, jolloin tosimiehet eivät mitään atulointa käyttäneet, vaan kuvia huljuteltiin iloisesti altaissa paljain käsin. Liuskottuneita kynsiä esiteltiin kuin voitonmerkkejä ja vertailtiin, kuinka haisee eniten kemikaaleille!

Pariskunta kävelee puistossa, joka on rakennettu moottoritien alle. Shanghai, Kiina.

Bussimatkustajat. Shanghai, Kiina.

